

Rättsfallssamlingen

Mål C-686/13

X AB
mot
Skatteverket

(Begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen)

”Begäran om förhandsavgörande — Artikel 49 FEUF — Etableringsfrihet — Skattelagstiftning — Bolagsskatt — Näringsbetingade andelar — Medlemsstats lagstiftning enligt vilken kapitalvinster inte är skattepliktiga och kapitalförlusten på motsvarande sätt inte är avdragsgill — Bolag med hemvist i medlemsstaten överlåter sina andelar i ett dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat — Kapitalförlust som orsakats av en valutakursförlust”

Sammanfattning – Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 juni 2015

1. *Etableringsfrihet — Bestämmelser i fördraget — Tillämpningsområde — Nationell lagstiftning enligt vilken kapitalvinster inte är skattepliktiga och kapitalförlust som orsakats av valutakursförlust vid överlåtelse av näringsbetingade andelar mellan ett bolag och ett dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat inte är avdragsgill — Beroendeförhållande mellan bolagen som karaktäriseras av utövandet av ett bestämmande inflytande — Bestämmelserna om fri rörlighet för kapital ej tillämpliga*

(Artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF)

2. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Skattelagstiftning — Bolagsskatt — Överlåtelse av näringsbetingade andelar mellan ett bolag och ett dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat — Nationell lagstiftning enligt vilken kapitalvinster inte är skattepliktiga och kapitalförlust som orsakats av valutakursförlust inte är avdragsgill — Tillåtet*

(Artikel 49 FEUF)

1. Se domen.

(se punkterna 17–19, 23 och 24)

2. Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats skattelagstiftning enligt vilken kapitalvinster på näringsbetingade andelar i princip inte är skattepliktiga till inkomstskatt för juridiska personer och kapitalförluster på sådana andelar på motsvarande sätt inte är avdragsgilla, ej heller när dessa kapitalförluster har orsakats av en valutakursförlust.

På unionsrättens nuvarande stadium vad gäller direkta skatter kan nämligen EUF-fördragets bestämmelser om etableringsfriheten inte tolkas så, att de innebär en skyldighet för medlemsstaterna att anpassa sina egna skattesystem, i syfte att beakta eventuella valutakursrisker som uppkommer för

bolagen på grund av att ett flertal valutor, mellan vilka det inte finns någon fast växelkurs, fortbestår inom unionen eller på grund av att det finns nationella lagstiftningar vilka tillåter att ett bolags kapital anges i ett tredjelands valuta.

(se punkterna 34 och 41 samt domslutet)